

Det skal fortsat være muligt at blive familiesammenført med sin nærmeste familie i Danmark. Regeringen vil ikke splitte familier, som ikke har mulighed for at genoptage familielivet andre steder end i Danmark, men regeringen ønsker at begrænse mulighederne for, at nye familier kan bosætte sig i Danmark, f.eks. når parterne ikke har en overvejende tilknytning her til landet. Der skal derfor ikke være retskrav på familiesammenføring, og familiesammenføring skal fremover kun gives efter en konkret og individuel vurdering på grundlag af de betingelser, som opstilles herfor i loven.

Regeringen foreslår på den baggrund ved L 152, at der fremover i alle sager alene kan meddeles tilladelse til ægtefællesammenføring, når ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land (tilknytningskravet). Tilknytningskravet vil gælde for både herboende udlændinge og herboende personer med dansk indfødsret. Det betyder, at der skal foretages en vurdering af ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark over for ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land – som udgangspunkt den familiesammenførtes hjemland. Hvis en herboende person har indgået ægteskab med en person fra f.eks. Litauen – og denne ønsker at komme til Danmark på en familiesammenføringstilladelse – vil der altså som udgangspunkt skulle foretages en vurdering af parternes samlede tilknytning til Danmark i forhold til tilknytningen til Litauen, som er ansøgerens hjemland.

Ved vurderingen af, om tilknytningskravet er opfyldt, må der foretages en afvejning af den herboende persons tilknytning til Danmark på den ene side og ægtefællens tilknytning til sit hjemland på den anden side samt en afvejning af den herboende persons tilknytning til ægtefæl-

lens hjemland overfor ægtefællens tilknytning til Danmark.

Denne vurdering indebærer inddragelse og afvejning af alle relevante momenter i sagen, der kan belyse ægtefællernes tilknytningsforhold. Ved afvejningen vil der f.eks. skulle lægges vægt på:

- længden og karakteren af ægtefællernes ophold i de respektive lande, f.eks. hvor ægtefællerne har haft deres opvækst og skolegang, og om den herboende har haft langvarige eller hyppige ferieophold i ægtefællens hjemland.
 - ægtefællernes uddannelses- eller arbejdsmæssige tilknytningsforhold, f.eks. om den herboende har taget en kompetencegivende uddannelse her i landet, og om den herboende har opnået og fortsat har en fast og stabil tilknytning til det danske arbejdsmarked og denne tilknytnings karakter.
 - ægtefællernes familiemæssige bånd til Danmark set i forhold til ægtefællernes familiemæssige bånd til ansøgerens hjemland, f.eks. om den herboende har nære familiemedlemmer bosat i ægtefællens hjemland, og om den herboende har forældremyndighed eller samværsret over mindreårige børn bosiddende i Danmark.
 - sproglige færdigheder, f.eks. om ægtefællerne taler dansk, og om ægtefællerne taler det sprog, som tales i ægtefællens hjemland.
- Regeringen ønsker med forslaget at sikre det bedst mulige udgangspunkt for en vellykket integration af det familiemedlem, der ønskes familiesammenført til Danmark, og samtidig at værne unge mod pres fra familien eller andre til at indgå arrangerede ægteskaber eller tvangsægteskaber med en ægtefælle fra et land og med en kultur, som ligger fjernt fra de unges egen dagligdag og kulturelle virkelighed.